

& aurum, & æs, & ferrum. Quædam etiam lapidum genera differentes faciunt colores, ceu qui nigri existentes albas inducunt lineas. Eius rei causa est, quod istorum omnium constitutio ab ipsis incunabilis ex paruis adeo, densisque, ac nigris constat particulis. Ab ipsa autem, quæ fit, dum primum generantur, tinctura, contingit aliam coloris speciem admittere. Hic autem color ab his attritus, ac deciduus, non amplius auream speciem, aut æream, aut omnino alium quempiam habet colorem, sed plane niger est, quod pori, ac meatus illic perfrumpantur, ac scindantur inter perficandum, dum atteruntur, per quos tinctura penetrauit. Contingit & hæc ipsam diuersitatem colorum natura fieri. Primogenio enim colore nondum nobis cognito, cum tinctura in attritu coëllatur, ac dissipetur: euenit ut ipsum, qui ipsis inest, colorem perspiciamus. Quæ propter & omnia se offerunt nigra, dum perfriantur prout horum quodlibet æquabile est, ac læuigatum: sicut in lapide, qui βάσιωνος à Græcis, à nostris cotilica dicitur, qui instum in ipso colorem, nigrum uidelicet, abiicit: affumit autem rursus ingentium ab ipsa usque origine colorem, perspicuum illud, quod in tinctura est, ex contactu, & continuatione. Cæterum & quæ igni aduruntur, aut dissoluuntur, aut liquefiunt, plures mutantur colores: quorum fumus tenuis, & æreus, horum & colores vmbrosi: sicut cum fumus exhalat à sulphure, & æruginosis aramentis, & ab his quæcunque densa sunt, & læuigata: ut argentum. At in cæteris, quæcunque illa sunt, quæ vmbrosos colores habent, eadem læuorem participant: sicuti aqua, nebula, & auium pennæ: quippe hæc propter fulgores, radiosue illabentes, & læuorem, aliter alias contemperatos, differentes colores inuehant: sicuti & obscuritas varios colores inferre solet. At nos nullum colorem purum spectamus, qualis planè est: sed omnes permixtos, atque aliis confusos. Nam etsi nulli aliorum colorum miscetur, fulgoribus lucis, & vmbri tamen confunduntur, & à se diuersa, neque proflus qualia sunt, apparent. Ob id quæ in vmbra spectantur, quæque in luce, quæque in Sole, quæque in intenso, aut molli fulgore & secundum varias inclinationes hoc aut illo modo se habentia, secundum alias differentias diuersa apparent. Fulgores etiã qui ab igne, Luna, Iychnisq. proueniunt, quod hæc illàve lux in vnoquoq. variet, diuersos colores imprimunt,

A καὶ χρυσός, καὶ χαλκός, καὶ σίδηρος. καὶ τινὲς γῆνη λίθων διαφόροι ποιεῖ χροάς. [κρυσόσπορος καὶ μέλαναι ἔσαι, λυκοὶ καὶ γράφοισι γράμμας, διὰ τὸ πάντων ἄλλ' αἰούτων, τὰς ὡρὰς ἐξ ἀρχῆς συστάσθαι, ἐν μικροῖσι ἢ μορίων, καὶ πυκνῶν, καὶ μελαίνων· ἵππο δ' οὗτος ἐν τῇ γῆρῳσθ βαρῆς, ἀπύπτων ἤδη πόρον κηχωρισμῶν, δι' ἃν διεκλήυθεν αὐτῆς ἡ βαρῆ, μήτε ἐχρῆκέναι ἢ τὸ χροάματος φαντασίαι. ὁ δ' ἔσπο-
B τερόμορος ἀπ' αὐτῆς, ἐκπέτι γίνεται χρυσοσθῆς, οὐδὲ χαλκοσθῆς, οὐδ' ἄλλῃ οὐδὲμίαι [τοιαύτῃ] ἔχων χροαίαν, διὰ τὸ πῶτος μέλας, διὰ τὸ ἴδιον ἔχει πόρον παραβιβούρων αὐτῆς, ἀιάρρηγνυδται, δι' ἃν ἡ βαρῆ διεκλήυθει, φύσθ' ἢ καὶ ἄλλ' ἄλλ' ἔῃ.] πῶ γὰρ ποστέρε [τούτων] χροάματος ἐκπέτι ὄντος ἡμῖν φανεροῦ, διὰ τὸ διασπῆσθαι ἢ βαρῆ [ἐν τῇ βίβλῃ,]
C τὸ καὶ φύσιν ἑσπάρχον αὐτοῦ χροάμας ἑσπῆσθαι διδὲ καὶ πῶτα φαίνεσθαι μέλανα. ἐν δ' τῷ παραβιβέσθαι πορὸς ὁμολεῖ καὶ λεῖον ἔχασον πέπτον, κρυσόσπορος καὶ πορὸς τὰς ἐσπῆσθαι, ἔσποσθ' ὄντων αὐτῶν χροάμας, τὸ μάλισθαι δηλονόπι, ὅσοι ἀμειψῆσθαι ἐν τῷ γῆρῳσθαι χροάμας, [ἐν τῇ συνάφῃ καὶ συμχεσίᾳ, τὸ τῆς βαρῆς διασπῆσθαι] ὅπῃ δ' ἄλλ' κρυσῶν, καὶ διαλυομένων καὶ τικκομένων ἐν τῷ πυρὶ, ταῦτα
D πλείους ἔχει χροάμας, ὅσον ὁ κρυσός ἐστι λεπίδες καὶ ἀερεσθῆς, καὶ τὰ χροάματα σιαιόδη ἄσπορος ἐν τῷ δὲ δεικνύει, καὶ τὸ ἰσχυρὸν χαλκῶν, καὶ ὅσα ἐστὶ πικρὰ καὶ ἴατα, καὶ δάσπορος ἀργυροῦ, ὅπῃ δ' ἄλλ' ἄλλ' ὅσα σιαιόδη: ἔχει τὰς χροάμας [καὶ] λεῖοτάτους μετέχει, ὡς σπορος τὸ ὑδωρ καὶ τὰ νέφη, καὶ τὰ ἄλλ' ὄρνιθων πτερόματα, καὶ γὰρ ταῦτα διὰ τὴν αἰγῆν τὰ ποσ-
E σπῆσθαι, καὶ τὴν λεῖοτάτητα, διότι δῆλος κρυσῶν ἄσπορος, ποιεῖ διαφόρους τὰς χροάμας, καὶ δάσπορος καὶ τὸ σιαιόδη. ἄλλ' ἢ χροάματων οὐδὲν ὁσπῆσθαι εἰλικρινές ἐστὶν, διὰ τὸ πάντα κενρα μῆλα ἐπέρεσι, καὶ γὰρ αὐτὸ μὲν ἄλλ' ἄλλ' ὄντων, τὰς γὰρ ποσῶν αἰγῆν καὶ τῆς σιαιόδη κρυσῶν μῆλα, δῆλοια, καὶ οὐχ αἴα ἐστὶν, φαίνεσθαι. διὸ καὶ ἐν σιαιόδη κρυσῶν μῆλα, καὶ ἐν ποσῶν τῆς ἡλίου, καὶ σπῆσθαι αἰγῆν ἢ μαλακῆν, καὶ κατὰ
F τὰς ἐγκλίσεις οὕτως ἢ οὕτως ἔχονται, καὶ κατὰ τὰς δῆλας διαφοράς, δῆλοια φαίνεσθαι, καὶ τὰς ποσῶν τῷ πυρὶ καὶ τῇ σελλήνῃ, καὶ τὰς ἄλλ' ἄλλ' αἰγῆν, διὰ τὸ κατὰ τὸ φύος ἑκάστου τούτων, δῆλοιστέραν ἔχειν χροάμας, καὶ τῆ

Handwritten notes in the left margin:
 χρυσόσπορος
 μέλαναι ἔσαι
 λυκοὶ καὶ γράφοισι
 γράμμας
 ἑσπῆσθαι
 ἑσπῆσθαι
 ἑσπῆσθαι

Handwritten notes in the left margin:
 βάσιωνος
 βάσιωνος
 βάσιωνος

Handwritten notes in the left margin:
 βάσιωνος
 βάσιωνος

Handwritten notes in the left margin:
 βάσιωνος
 βάσιωνος

καὶ τῆ